

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 646. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708758676944/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Redaktør Nørager: Otto Borchsenius (1844-1925), 1880-84 redaktør ved ugebladet *Ude og Hjemme* og i 1885-92 i redaktionen af det grundtvigske og Bergske dagblad *Morgenbladet*.

Kritikeren: Edvard Brandes (1847-1931).

Redaktør Bentzen: venstrepolitiker Viggo Hørup (1841-1902), redaktør for dagbladet *Politiken* (grundlagt 1884). Senere introduceres Bentzens veninde:

frk. Harriet Palm: lærerinde Henriette Steen (1841-94) – måske på ny mest et portræt til privat genkendelse: frk. Steen var Hørups og Drachmanns kusine, et af Drachmanns ungdomssværmerier og senere en tid lang Hørups elskerinde.

Modeller eller snarere associationer har der sagtens også været til en del af de celebre gæster, der hastigt skitseres ved det store selskab hos konferensråd Brynjulfsen (1.III.5), således

(s. 253) »en Professor, som var Digter«: teologiprofessoren Henrik Scharling (1836-1920), forf. til *Ved Nytaarstid i Nødebo Præstegaard* (1862) m.m.

(s. 257) »to Mæcener« etc.:

kaffegrosserer Augustin Gamel (1839-1904), der bekostede opførelsen af Helligkorskirken, og

den alsidige, bl.a. kemisk-geologiske fabrikant Gustav Adolph Hagemann (1842-1926), der også var kunstmæcen.

Et tæt kulturpolitisk (for)tidsbillede fra 1870erne blev givet i Ulf's erindringer, det udeladte stykke, der tryktes under titlen »Den første Kærlighed«; her figurerer mere eller mindre forbigående

(s. 620f.) »en tidligere Lærer«: gymnasielærer ved Metropolitanskolen, litteraturhistorikeren Kristian Arentzen (1823-99), Drachmanns ungdoms mentor, og

(s. 621) »en Fører«: Georg Brandes (1842-1927), som Drachmann i 1880erne vendte ryggen til – og som da også er næsten usynlig i resten af romanen. Meget mere fremtræder:

statsråd, siden konferensråd Brynjulfsen: kammerherre Edvard Fallesen (1817-94), chef for Det Kgl. Teater.

Brynjulfsen senior er for øvrigt et tydeligt eksempel på dobbeltheden i skønlitterær modelbrug: alle har skullet genkende te-